

Payer Imre

A NÉMA TERPEZÁLLÁS

A rotweiler, a néma terpezállás.
Szögletes, merev arc, üres tekintet.
Őrök, elítéltek, esőcsepergés.
Kívül: sima, magas falak, sötétség.

Kívül – semmi egyéb, lakatlan. Bent a
mosószer szaga, elvágólagos rend.
Lefojtott focizás. A börtönudvar.
„A bv.-ben az utóbbi hónapokban

csökkent a kimenő-arányszám, ellen-
súlyként volt kötelességünk a kultúr-
és sportprogramok őszi szervezése.”

A görcsös fecsegés brutális csendre
ráborul? kiegészül? Fátyol, zsáner...
Kívül-belüli, szüntelen morajlás.

Gogolák Lajos

ROMEMLÉKEK (II)

Közzéteszi Nóvé Béla

1929. november végén aranybetűs, merített kartonra nyomott meghívó érkezett hozzám azzal, hogy Kornfeld Móric báró s a báróné ekkor és ekkor szívesen látnak Lendvay u. 27. számú otthonukban vacsorára – amit különben a már korábban idézett *Magyar Szemle* társas vacsorán általánosságban jelzett is volt a báró. Egy tizenkilenc éves, nagyra hivatott, nagyravágó, karrierista ifjú sietségével és aggályosságával öltém magamra szmokingomat, küszködve a mi ifjúkorunkban még kötelező keménygallér begombolásával és a csokornyakkendő megkötésével, gondosan megvizsgálva akkor még szinte selymes arcbőrömet, hogy nem vagdaltam-e össze az állam, mint szoktam volt, kétszeresen is megfésülködtem, és széteső, puha hajzatom igyekeztem holmi brillantinszerűséggel megrögzíteni. Igen elegáns voltam, s minden velem született s a felsőbb gimnáziumi osztályokban még inkább kifejlesztett arroganciám ellenére nem tagadom, némi meghatottságot és izgalmat éreztem. Mondanom sem kell, ez a meghí-